

ПАМ'ЯТІ ВЧЕНОГО М. М. СИДОРЕНКА

30 жовтня 2016 року на 77 році пішов з життя талановитий вчений, мудрий учитель, кандидат сільськогосподарських наук, старший науковий співробітник, колишній вчений секретар і завідувач аспірантури Всесоюзного науково-дослідного інституту луб'яних культур, хороший сім'янин, чоловік, батько, дідусь і прадідусь, порядна, чесна і благородна людина — **Микола Михайлович Сидоренко**.

Народився Микола Михайлович Сидоренко 12 листопада 1939 року на Сумщині в селі Черневе Глухівського району в селянській родині. Батько й мати Миколи Михайловича працювали в колгоспі. Ще з раннього дитинства Михайло Пилипович та Варвара Давидівна прищепили синові любов до землі та хліборобської праці, а тому одразу по закінченні у 1954 році семирічки, поставивши за мету набути професію агронома, він став студентом агрономічного відділення Воздвиженського сільськогосподарського технікуму Сумської області, який закінчив у 1958 році, отримавши диплом з відзнакою і здобувши кваліфікацію молодшого агронома, та розпочав свою трудову діяльність в колективних господарствах Глухівського району Сумської області. Але допитливому хлопчині хотілось знати і вміти більше і у 1966 році він вступає на агрономічний факультет Білоцерківського сільськогосподарського інституту.

По завершенні у 1971 році навчання з дипломом з відзнакою, Микола Михайлович, здобувши кваліфікацію вченого агронома, розпочинає свою трудову діяльність у Всесоюзному науково-дослідному інституті луб'яних культур на посаді завідувача відділення дослідного господарства, а через рік стає головним агрономом.

Нова робота не тільки додала виробничого досвіду, але й наблизила М. М. Сидоренка до іншої сфери діяльності — науково-дослідної, схильність до якої, як виявилось, у майбутнього науковця була природною. Так, витримавши конкурсні іспити, у 1974 році він вступив до аспірантури Всесоюзного науково-дослідного інституту луб'яних культур. Відтоді вся його науково-виробнича діяльність була пов'язана з цим науковим закладом.

Перебуваючи на посадах молодшого (1977 – 1978 рр.) та старшого наукового співробітника (1978 – 1980 рр.) М. М. Сидоренко займався науково-дослідною роботою з проблем експериментального отримання і вивчення тетраплоїдних форм конопель, розробив методику отримання тетраплоїдів експериментальним шляхом, за допомогою якої ним було отримано дві тетраплоїдні форми однодомних конопель, що були включені в селекційний процес у якості вихідного матеріалу.

Напружена праця вченого і невпинний науковий пошук увінчались підготовкою дисертаційної роботи «Тетраплоїдні однодомні коноплі як

вихідний матеріал для селекції», яку у 1984 році М. М. Сидоренко успішно захистив, здобувши науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук.

Загалом М. М. Сидоренко підготував і опублікував більше тридцяти наукових статей, методичних і практичних рекомендацій. Плідна робота талановитого селекціонера увінчалась створенням у співавторстві сорту конопель Глухівський 2.

У 1980 році М. М. Сидоренка було призначено на посаду вченого секретаря. Незважаючи на те, що коло його службових обов'язків значно розширилось, він залишився досить активним дослідником, працюючи над розв'язанням проблем селекції і генетики конопель.

Усвідомлюючи високу відповідальність за доручену ділянку роботи М. М. Сидоренко, як керівник аспірантури, постійно знаходився в пошуку нового, піклувався про завтрашній день науки, про долю інституту і його трудового колективу.

Господь дав Миколі Михайловичу добре серце та чуйну душу, які він вкладав у кожного аспіранта установи, надаючи всебічну допомогу у підготовці до захисту дисертаційних робіт. Як керівник аспірантури і вчений секретар він стояв у витоків становлення української наукової думки з проблем льонарства і коноплярства.

За суттєвий особистий внесок у вітчизняну аграрну науку у 1990 році Миколі Михайловичу було присвоєно вчене звання старшого наукового співробітника за спеціальністю «селекція і насінництво» та нагороджено Почесною грамотою Президії УААН (1999 р.).

У 2002 році він вийшов на заслужений відпочинок, але весь час цікався справами інституту та надавав посильну науково-методичну допомогу співробітникам і редакційній раді збірника наукових праць.

30 жовтня серце Миколи Миколайовича битися перестало.

Пам'ять про прекрасну людину, Миколу Михайловича Сидоренка, назавжди залишиться в наших серцях. Ми збережемо його світлий і чистий образ у нашій пам'яті.

Ю.В. Мохер, к.т.н.

Л.М. Жуплатова, к.т.н., с.н.с.